

„Nemôžeme učiť to, čo sami nežijeme.“

„Coepit facere et docere" – Ježiš začal najprv konať a až potom vyučovať: ty a ja by sme mali dať svedectvo príkladu, pretože nemôžeme žiť dvojité život: nemôžeme učiť to, čo sami nežijeme. Inými slovami, máme hlásať to, čo sa prinajmenšom usilujeme praktizovať. (Vyhňa, 694)

1. december

Pán sa v láske k nám neobmedzil len na to, aby nám povedal, že nás miluje – dokázal to aj skutkami.(...)

Prišiel nás učiť, ale učil nás skutkami; prišiel nás učiť, no bol nám vzorom v tom, čo učil, ako Učiteľ nám dal príklad svojím správaním.

Teraz môžeme pred Ježišom – Dieťaťom pokračovať vo svojom osobnom spytovaní svedomia, kladúc si otázky: Sme odhodlaní snažiť sa, aby náš život slúžil ako vzor a príklad pre našich bratov, pre ľudí ako my? Sme rozhodnutí byť druhým Kristom? Len vyznať ústami to nestačí. Pýtam sa seba i každého z vás: Zaslúžiš si ako kresťan, ktorý je povolaný byť druhým Kristom, aby sa o tebe hovorilo, že si prišiel *facere et docere* – konať vo všetkom ako Božie dieťa, poslušné vôli svojho Otca, a tak viesť duše, aby sa podieľali na dobrých, vznešených božských i ľudských dielach vykúpenia? Žiješ

svoj bežný život uprostred sveta,
životom Krista?

Konať Božie skutky – to nie je len
pekná slovná hračka; je to pozvanie
nechať sa stráviť pre lásku. Je
potrebné umrieť sebe samému, aby
sme sa narodili pre nový život.
Pretože takto poslúchal Ježiš: *mortem
autem crucis. Propter quod et Deus
exaltavit illum* – až na smrť na kríži.
Preto ho Boh povýšil. (Ísť s Kristom,
21)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/dailytext/nemozeme-ucit-to-co-
sami-nezijeme/](https://opusdei.org/sk-sk/dailytext/nemozeme-ucit-to-co-sami-nezijeme/) (23.02.2026)